

ding aan de Vrije Universiteit aan het studieprogramma besteed werd. Wel vond de commissie het jammer dat de mogelijkheid om practica te integreren, nauwelijks benut werd. Er werd bij de practica te veel nadruk gelegd op de herkenbaarheid van de vakgroepen, wat niet in overeenstemming was met de toenemende multidisciplinariteit in de chemie. De commissie was ook niet positief over de mate waarin bij de opleiding aandacht werd geschonken aan de kwaliteit en variatie van onderwijsvormen. Bovendien constateerde zij dat het beleid van de faculteit meer gericht was op onderzoeksbelangen dan op onderwijsbelangen. Hier moest naar meer evenwicht gestreefd worden. De studievoorlichting werd goed beoordeeld, vooral de manier waarop de faculteit zich profileerde met de eigen identiteit en met de aantrekkelijke mogelijkheid om na het eerste jaar te kiezen tussen scheikunde en farmacochemie. De kwantitatief lage instroom uit het vwo werd echter als bedreigend gezien voor de continuïteit van de opleiding.⁶

In 1999 werden de scheikunde-opleidingen opnieuw door een visitatiecommissie onder de loep genomen. Ook de opleiding farmacochemie, die sinds 1998 een aparte en unieke opleiding in Nederland was, werd gevisiteerd. De opleidingen scheikunde en farmacochemie kenden een gezamenlijke propedeuse, die door de commissie qua samenhang en functie in orde bevonden werd. Ook het niveau en de inhoud van de doctoraalfase van beide opleidingen waren voldoende. De kwaliteit en variatie in de onderwijsvormen waren sinds de vorige visitatie verbeterd en er was meer aandacht gekomen voor de studeerbaarheid. De studievoorlichting werd weer positief beoordeeld en de commissie was vooral erg te spreken over de serie themabrochures die ontwikkeld was. De instroom werd nog steeds als zorgelijk laag gezien. Om hier verbetering in aan te brengen, deed de commissie de aanbeveling om de aanwezigheid van de opleiding farmacochemie meer te benutten. De kwaliteit van de instroom was voldoende en met de verhouding tussen mannen en vrouwen onderscheidde de Vrije Universiteit zich van andere scheikundeopleidingen in Nederland. In de staf was het aantal vrouwen echter veel te laag en verbetering op dit terrein was zeer gewenst.⁷